

Solutions for Reducing Divorce from the Perspective of Narrations with Emphasis on the Ideology of Imam Khamenei *

Ali Akbar Safari¹ and Mohammad Amiri²

Abstract

Marriage and the preservation of the warm nucleus of the family are divine traditions and the method of the pure heavenly leaders and the essential core of a healthy society. Legal marriage and a healthy family make a healthy society, leading to mutual acceptance and patience, providing a platform for ethical care, affection, mutual respect, trust-building, genuine love, and promoting each other's growth and flourishing. Divorce, on the other hand, is the opposite point of marriage, which results from discord, strictness, contempt arising from excessive idealism, lack of commitment, moral corruption, spiritual and intellectual wastefulness resulting from emotions and indulgences in transient pleasures, leading to illicit relationships and un-Islamic interactions, violating the sanctity of chastity, and neglecting dignity, honor, and the philosophy of creation and life. Considering the familial and societal damages of divorce, this research aims to explore solutions for reducing divorce through a descriptive-analytical method and utilizing management literature, focusing on the ideological framework of Imam Khamenei, with the objective of achieving exploratory, fundamental, and practical outcomes. By focusing on the internal and external influential factors and elements, solutions are discovered, elucidated, and presented. The most fundamental achievements in the realm of internal factors include rational control of desires, considering appropriate roles for women and men in family and society, and meeting needs and caring for natural differences. The fundamental findings in the realm of environmental influential factors include goal orientation, commitment, peace and reconciliation, and safeguarding sanctities based on justice and dignity preservation.

Keywords: Imam Khamenei's Narrational Ideology, Control, Solutions, Divorce Reduction, Divorce Prevention.

*. Date of receiving: 15/09/2021, Date of approval: 23/01/2024.

- Assistant Professor, Al-Mustafa International University, Qom, Iran (Corresponding Author): a.a.safari1364@gmail.com.
- PhD Graduate in Quran and Management, Al-Mustafa International University: m.amiri4811@gmail.com.

راهکارهای کاهش طلاق از منظر روایات با تأکید بر اندیشه امام خامنه‌ای*

علی آقا صفری^۱ و محمد امیری^۲

چکیده

ازدواج و حفظ کانون گرم خانواده از سنت‌های الهی و روش پیشوایان پاک آسمانی و سلول و هسته اصلی اجتماع سالم است. ازدواج شرعی و خانواده سالم جامعه سالم را می‌سازد و موجب هم دیگر پذیری و تواصی بالحق و تواصی بالصبر، فراهم‌سازی بستر مراقبت اخلاقی، مهروزی، احترام متقابل، اعتمادسازی و عشق‌بازی راستین و رساندن همدیگر به رشد و شکوفایی است. طلاق نقطه مقابل ازدواج که رابطه معناداری با ناسارگاری، سخت‌گیری، تحقیر ناشی ایده آل خواهی افراطی، بی‌تعهدی، فساد اخلاقی، هرزگی روحی و فکری ناشی از احساسات والتذاذها و خوشی‌های زودگذر و در بلندمدت منجر شدن به مراوده‌ها و معاشرت‌های غیرشرعی، و درین حريم عفت و بی‌توجهی به کرامت، عزت و فلسفه خلق‌ت و زندگی است. با توجه به آسیب‌های خانوادگی و اجتماعی طلاق درین پژوهش تلاش شده با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و با بهره‌گیری از ادبیات مدیریتی، راهکارهای کاهش طلاق از منظر سنت با تأکید بر منظومة فکری امام خامنه‌ای و باهدف اکتشافی و برآیند بنیادی و کاربردی به تجزیه و تحلیل گرفته شود. با محور قرار دادن عوامل و عناصر نقش‌آفرین درونی و بیرونی راهکارها کشف، تبیین و ارائه شده است. پایه‌ای ترین دستاوردها در حوزه داخلی کنترل عقلابی خواسته‌ها، لحاظکردن نقش‌های مناسب زنان و مردان در سطح خانواده و کلان، تأمین نیازها و اهتمام به تفاوت‌های طبیعی است. و اساسی‌ترین یافته‌ها در حوزه عوامل نقش‌آفرین محیطی، هدف‌محوری، تعهدمداری، صلح و سازش‌پذیری و پاسداری از حریم‌ها بر پایه عدالت و حفظ حرمت است.

واژگان کلیدی: اندیشه روایی امام خامنه‌ای، کنترل، راهکارها، کاهش طلاق، پیشگیری از طلاق.

*. تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۲۴ و تاریخ تأیید: ۱۴۰۰/۱۱/۰۲

۱. استادیار جامعه المصطفی ص العالمیة، قم، ایران، (نویسنده مسئول): a.a.safari1364@gmail.com

۲. دانش آموخته دکتری قرآن و مدیریت، جامعه المصطفی ص العالمیة: m.amiri4811@gmail.com

مقدمه

ازدواج از سنت‌های دینی، نعمت‌ها و اسرار الهی و یکی از پدیده‌های اجتناب‌نایذیر زندگی انسانی است. از منظر اسلام تشکیل خانواده عملی است که مرد و زن بایست آن را به عنوان یک وظیفه شرعی انجام دهند.

اگرچه این وظیفه در زمرة واجبات ذکر نشده، اما از حدیث شریف پیامبر اکرم ﷺ استفاده می‌شود که بی‌اعتنای به آن موجب خارج شدن از زمرة امت اسلام است «النَّكَاحُ سُنْنَتِي فَمَنْ رَغَبَ عَنْ سُنْنَتِي فَلَيَسْ مِنِّي» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۱۰۰/۲۲۰)

در منابع و آموزه‌های اسلامی به ویژه در لسان روایات تحریص و ترغیب و اصرار به انگیزه بخشی به ازدواج و دوری از طلاق شده و فرمایشات مقام معظم رهبری به این رهمنوند که خداوند از مرد و زن تنها خوشش نمی‌آید (امام خامنه‌ای، ۱۳۷۵/۱۱/۲۰) و انسان بی‌اهتمام به ازدواج مانند یک موجود بیگانه است؛ زیرا خواسته اسلام این است که خانواده، سلول حقیقی پیکره جامعه باشد نه فرد تنها (خامنه‌ای، ۱۳۷۵/۱۰/۵) با این وجود مطالعات و شواهد میدانی نشان می‌دهد ازدواج‌های دیر هنگام فراوان و ازدواج‌های ناموفق زیاد است یعنی پس از گذشت مدتی از ازدواج آن حال و شوروشوق و احساس نیاز نسبت بهم کم فروغ می‌شود و با نادیده گرفتن فواید و برکات ازدواج اقدام به گسترش پیوند زناشویی و طلاق می‌گیرند.

به نظر می‌آید مشکل ناشی از آن است که شرایط کمالی ازدواج و گفوتیت مدنظر اسلام و هشیاری بایسته نسبت به پیامدهای طلاق نادیده گرفته می‌شود و با ناسپاسی از این نعمت الهی مال و جمال و روش و سبک منقطع از مبانی و ارزش‌های بنیادی اسلامی را در پیش گرفته و کانون گرم خانواده را متلاشی و نهاد پاک و مقدس را آلوده و نسل‌های بی‌حفظ و بی‌هویت به جامعه افزوده و آسایش و آرامش را از بین می‌برند.

در این تحقیق تلاش بر آن است که راهکارهای کاهش طلاق از منظر روایات با تأکید بر اندیشه قرآنی امام خامنه‌ای به صورت روشنمند و نظاممند به تجزیه و تحلیل گرفته شود.

ارزش علمی هر پژوهشی مرتبط با آگاهی‌دهی از تحقیقات پیشین و بیان درجه اهمیت و تمایز آن است. ازین رو تلاشی به یافتن سابقه پژوهش شد و بر پایه مطالعات انجام شده پیشینه عام مسئله فراوان بوده و به راحتی با جستجو در پایگاه‌های علمی قابل دسترسی است؛ اما در حوزه پیشینه خاص اثری همسو با رویکرد و دغدغه اتخاذ شده یافت نشد لذا می‌توان اذعان نمود که فاقد پیشینه خاص درخور است.

روش‌شناسی ارتباط وثيق با مبانی و منابع دارد و بر همین اساس روش مدنظر توصیفی - تحلیلی است. این پژوهش از لحاظ شیوه گردآوری داده‌ها و تحلیل اطلاعات در زمرة تحقیقات اکتشافی قرار دارد و از حیث داده کیفی و برحسب برآیند بنيادی و کاربردی است؛ زیرا در صدد کشف راهکارهای مطرح در آموزه‌های وحیانی و فرمایشات رهبری در باب کاهش طلاق است.

الف. مفهوم‌شناسی

شناسایی متغیرها و مفاهیم اساسی در هر پژوهشی، جهت رفع ابهام، پایایی تحقیق تأثیر بسزایی دارد (عباسی مقدم، ۱۳۸۶: ۳۱).

۱. خانواده

خانواده در لغت به معانی اهل خانه، اهل بیت، مجموعه افراد که دارای پیوند سببی و نسبی که در زیر یک سقف زندگی می‌کنند، مجموعه خویشاوندان، تیره، خاندان، دودمان و مانند آن است (معین، واژه خانواده؛ دهخدا، بی‌تا، ۱۴۳/۲۰). برخی گفته‌اند خانواده مرکب از (خان) به معنای منزل و سرا، و (واده) به معنای اهل منزل است (خالقی، ش ۸۳/۶۴)

با نگرش جامعه‌شناسختی، خانواده یک پدیده تاریخی است که از اجتماع کلی جدا نیست. در واقع خانواده یکی از نهادهای پنج گانه اجتماع است و نقش کلیدی در صعود و سقوط وفا و بقای انسان دارد و از دیرباز در زندگی انسان‌های ماقبل تاریخ وجود داشته و حتی قبل از عبادتگاه و دولت و هر سازمانی که برای تمرکز فعالیت آدمی به وجود آمده، خانواده بوده است (دهخدا، بی‌تا، ۱۴۴/۲۰). از منظر جامعه‌شناسختی، خانواده واحد اجتماعی و در عین حال واحد ویژگی‌های یک گروه و نهاد است و درباره آن تعریف‌های زیادی وجود دارد، ازجمله:

۱. خانواده، مرکب از گروهی از افراد است که از طریق خون، ازدواج یا فرزندخولندگی به یکدیگر مربوط و منسوب شده و برای مدت طولانی و نامشخص باهم زندگی می‌کنند. خانواده، ساخته شده از یک گروه خویشاوندی است که در اجتماعی کردن فرزندان و برآوردن برخی از نیازهای بنيادی دیگر؛ مسئولیت اصلی را به عهده دارد (کوئن، ۱۳۹۶: ۱۶۹).

۲. خانواده، متشکل از مرد وزن است که مطابق آداب و رسوم اجتماعی خویش با یکدیگر پیوند زناشویی بسته‌اند و بعد فرزندان به جمع آنها افزوده شده است (بهشتی، بی‌تا، ۲۷).

۳. یافته‌ها از فرمایشات علامه طباطبائی (طباطبائی، ۱۴۱۷: ۳۷۴/۷) حاکی از آن است که از نظر ایشان خانواده نقطه اصلی و مرکزی علاقه و محبت بین ارحام و نسل انسانی است و ارکان آن از یک طرف پدر و مادر و از طرف دیگر فرزندان می‌باشند و جامعه انسانی در حدوث و بقای خود نیاز به آن دارد.

آنچه از مطالعات با نگرش اسلامی، به دست آمد و پژوهشگران بدان رسیدند این است که خانواده در مفهوم خاص یک سازمانی است که از ازدواج شرعی زن و مرد پدید می‌آید و فرزندان و ارتباطات پدید آمده از ازدواج شرعی، دامنه کیفی و کمی خانواده را گسترش و افزایش می‌دهند.

بنابراین هستهٔ مرکزی خانواده با ازدواج شرعی پدید می‌آید و بر اساس آن زاد و ولد و ارتباطات خویشاوندی پدید می‌آید و اعضای آن دارای روابط قانونی، حقوقی، اخلاقی و عاطفی در وضع محدود زن و شوهر و فرزندان و در سطح کلان (عمو و عمه، دایی و خاله...) می‌شوند.

باری، دربارهٔ خانواده از حیث کاربرد (زیستی، آماری) و کارکرد (جهت‌یابی، فرزند زایی) و شیوهٔ معیشت (شهری، روستایی، عشایری)، و انتخاب همسر (قواعد و قوانین درون همسرگزینی و برون همسرگزینی) و از نظر ساخت (هسته‌ای، گسترده، ملحقات) و گسینختگی (مرگ، ترک، طرد و طلاق) سخن بسیار و در جوامع مختلف نگرش‌ها متفاوت می‌باشد و آنچه در این پژوهش باست بدان اشاره شود، همسرداری است.

به نظر می‌رسد وجه غالب هم در مغرب زمین و هم در مشرق زمین و هم در نگرش اسلامی، تک همسری است. شایان توجه این که در جوامع غربی و غیر اسلامی، یکی از صورت‌های چند همسری این است که یک زن نیز می‌تواند با ییش از یک مرد ازدواج کند (کوئن، ۱۳۹۶: ۱۷۰).

در اسلام یک زن با رعایت احکام شرعی فقط با یک مرد حق ازدواج دارد؛ اما یک مرد با رعایت عدالت، می‌تواند همزمان تا چهار زن دائم داشته باشد و مهم‌ترین سند آن آیه (نساء: ۳) است و در این خصوص ابن أبي العوچان دهri از هشام بن الحکم پرسید: «أَلَيْسَ اللَّهُ حَكِيمًا قَالَ بَلَى وَهُوَ أَحَقُّ الْحَاكِيمَينَ، قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنْ قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: فَإِنِّي كُوْمَا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مُثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خُفِّمْ أَلَا تَعْدُلُوا فَوَاحِدَةً أَلَيْسَ هَذَا فَرْضًا؟ قَالَ بَلَى، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: لَئِنْ تَسْتَطِعُوا أَنْ تَعْدُلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمُتَيْلِ، اى حَكِيمٍ يَتَكَلَّمُ بِهَذَا؟ هشام خود در مانند از پاسخ دهی و نزد امام صادق آمد و امام فرمود: أَلَا تَعْدُلُوا فَوَاحِدَةً يَعْنِي فِي النِّفَقَةِ وَفَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمُتَيْلِ... يَعْنِي فِي الْمَوَدَّةِ» (کلینی، ۳۶۳/۵: ۱۴۰۷). بر همین مبنای از فرمایشات امام خامنه‌ای به دست می‌آید هر جامعه که در آن بنیان خانواده مستحکم باشد، بسیاری از مشکلات، بخصوص مشکلات اخلاقی و معنوی به برکت خانواده سالم و مستحکم یا به وجود نمی‌آید و یا بر طرف می‌شود (خامنه‌ای، ۱۳۷۶/۹/۲) ایشان پیوند زناشویی را یکی از نعمت‌های الهی و یکی از اسرار آفرینش و موجبات بقا و ماندگاری و سلامتی جامعه می‌داند. (خامنه‌ای، ۱۳۷۹/۱۲/۲۳)

آن رهبر حکیم، تأکید و تصریح دارند که خانواده کانون تولید اخلاق، ایمان و تربیت انسان دین دار و ارزش مدار است. جامعه که در آن خانواده سالم نباشد خاستگاه مشکلات روانی و آشفتگی و نامطمئن برای لنتقال مواریث فرهنگی، فکری و اعتقادی است (خامنه‌ای، ۱۳۷۷/۱۰/۲۹؛ ۱۳۷۲/۱۱/۱۲).

۲. طلاق

طلاق در لغت به معنای رها کردن، آزادکردن، مفارقت و جدایی و ترک کردن آمده است (العين، بیتا، ۱۰۱/۵؛ المعجم ابن‌فارس، بیتا، ۴۲۰/۳). اگرچه این واژه‌ها و الفاظ متعدد هستند؛ اما معانی متراffد دارند. شایان توجه این که در قرآن کریم و لسان روایات برای گستاخ پیوند زناشویی و از طلاق «إِنَّ عَزَّمُوا الطَّلاقَ» (بقره: ۲۲۷)، «الطَّلاقُ مَرْتَانٌ» (بقره: ۲۶) «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَ إِنَّمَا أَذِنَ فِي الطَّلاقِ مَرْتَانٍ» (صدوق، ۱۴۱۳: ۵۰۲/۳) بکاررفته است؛ اما در کتاب‌های لغت عربی بیشتر از واژه «تطليق» استفاده شده است (ابن‌منظور، بیتا، ۲۲۶/۱۰).

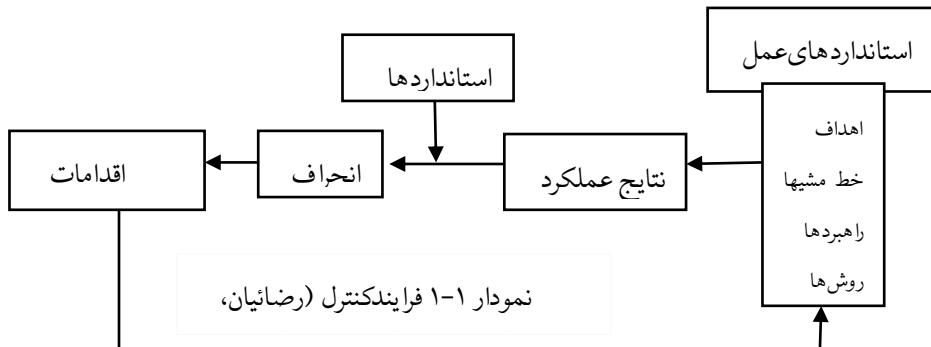
در اصطلاح فقهی، طلاق از ایقاعات و امور یک طرفه و به معنای رها کردن زن از زندگی زناشویی از جانب شوهر عاقل و با اختیار با اجرای صیغه طلاق است. چنانکه صاحب جواهر فرموده است «و شرعاً ازاله قيد النكاح بصيغة طلاق و شبهها» (نجفی، بیتا، ۲/۳۲). طلاق در اصطلاح حقوقی به جدا شدن زن از مرد، به سبب انحلال نکاح دائم، با شرایط و تشریفاتی خاص از جانب مرد یا نماینده قانونی و با حکم دادگاه و اجرایی صیغه طلاق، واقع می‌شود (محقق دمامد، بیتا، ۳۷۹). این که صیغه طلاق با چه لغت و زبانی اجرا شود تا رهایی زن از شوهر و جدایی شرعی واقع شود نیازمند بررسی شرایط، مجال و مقال دیگر است؛ اما در کلی ترین شکل تأکید بر اجرای صیغه طلاق با لفظ عربی صحیح شده (مکارم‌شیرازی، ۴۲۹: ۱۳۵) و از آیات «إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ...» (طلاق: ۱-۲) و لسان روایات «...الْمُطَّلَّقَةُ الْحَامِلُ أَعْلَمُهَا أَنْ تَضَعَ مَا فِي بَطْنِهَا... وَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ رَدَ طَلاقَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ لِأَنَّهُ كَانَ عَلَىٰ خِلَافِ الْكِتَابِ وَ السُّنَّةِ» (حرعاملی، ۱۴۰۹: ۱۷/۲۲) بسیاری از شرایط جدایی، از جمله وجوب وجود دو شاهد عادل از مؤمنان در وقت اجراء طلاق (طباطبائی، ۱۴۱۷: ۳۱۲/۱۹) و عده و... به دست می‌آید.

۳. کنترل

کنترل یکی از مهم‌ترین وظایف مدیریت است؛ زیرا عهده‌دار تشخیص انحراف‌ها و تنظیم سایر وظایف (برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی، بسیج منابع و هدایت) با اقدامات اصلاحی در جهت تحقق اهداف است. برای کنترل تعریف‌های متعدد وجود دارد؛ اما به نظر می‌آید جامع‌تر از بقیه آن است که کنترل،

تلاش منظمی است در جهت رسیدن اهداف استاندارد، طراحی نظام بازخورد اطلاعات، مقایسه اجزاء واقعی با استانداردهای از پیش تعیین شده و تعیین انحراف‌های احتمالی و سنجش و ارزش آنها بر روند اجرایی که در برگیرنده حداکثر کارایی است (رضائیان، ۱۳۹۳: ۲۶۲؛ استوز، ۱۹۸۳: ۵۹۲). با توجه به مطالب بیان شده و تعریف مدنظر به این می‌رسیم که مدیریت خوب بستگی به کنترل دارد؛ زیرا کنترل، فرایندی است که از طریق آن اطمینان حاصل می‌شود که عملکردها با فعالیتهای برنامه‌ریزی شده تطبیق دارند یا خیر (پاریزی و ساسانگهر، ۱۳۸۲: ۴۷۵-۴۷۷). باری، این مهم بحث پرداخته و مستوفی می‌طلبد؛ اما در کلی ترین شکل کنترل، سه گونه اساسی «پیش از عمل، غربال‌گیری یا حین عمل، و پس از عمل» و چهار گام پایه‌های دارد و فرایند آن در نمودار (۱-۱) نشان داده شده است.

تحلیل روایی راهکارهای کنترل و کاهش طلاق

از کارکردهای اساسی خانواده، نظم و کنترل رفتارهای جنسی، مراقبت و نگهداری از کودکان، معلومان و سالمدان، تثبیت جایگاه اجتماعی و تعیین پایگاهها و فراهم کردن امنیت اخلاقی و اقتصادی است. در کاهش کارکردهای خانواده و برهم زدن رابطه زناشویی و ایجاد و افزایش طلاق، عوامل و عوارض صنعتی، نقش اساسی دارند و مهم‌ترین شاهد و سند آن این است که پس از قرن بیستم، در کشورهای صنعتی، طلاق رشد فراینده داشته و تحولات ناشی از توسعه صنعت و شهرنشینی، میزان طلاق را در کشورهای جهان سوم و اسلامی نیز به صورت معنادار افزایش داده است.

در جوامع امروزی شاهد تزلزل‌ها در نگرش‌ها، عدم التزام به ارزش‌ها و کارکردهای خانواده هستیم و به نظر می‌آید یکی از دلایل اساسی آن این است که زن و شوهر هیچ کدام به تهایی برای تولید ضروریات زندگی و خدمات لازم به خانواده وابسته نیستند و این موجب انحلال خانواده و افزایش تنش و طلاق است و فهم باسته آن با مقایسه خانواده یک جامعه کشاورزی با یک جامعه شهرنشینی و محیط صنعتی، حاصل می‌شود.

در جامعه سنتی، طلاق قبیح خاص دارد ولی در جامعه صنعتی طلاق یک راه حل اجتماعی پذیرفته شده برای ازدواج‌های است که با موقیت همراه نیست (کوئن، ۱۳۹۶: ۱۷۵-۱۷۷).

باری، عوامل و عناصر مؤثر در جدایی زوجین و از هم پاشیدگی خانواده از طریق طلاق فراوان و بی‌پایان‌لند؛ زیرا عوامل ازدواج و شکل دهنده زندگی مشترک و نیز طلاق و جدایی زن و شوهر که هر کدام دارای شخصیت منحصر به‌فردی است، متعدد و چندلایه است؛ اما با این وجود به نظر می‌آید پای‌های ترین دلایل بر هم زدن کانون گرم خانواده و فراهم‌سازی بستر طلاق و جدایی، توقعات و انتظارات طرفین که ممکن است ناشی از پایگاه اجتماعی، آینده‌نگری و مانند آن باشد و نیز رابطه جنسی، سلامت جسمانی، امنیت شغلی، نقش خاص هر کدام در قبال دیگری، کم‌سوشدن جلوه‌های عشق و علائق شخصی پیش ازدواج است (کوئن، ۱۳۹۶: ۱۷۸-۱۷۹).

با توجه به فرایند کنترل و مطالب بیان شده، راهکارها بر اساس دو مبنای انگیزاندهای درونی و محرك‌های وضعیتی به بررسی گرفته خواهند شد.

۴. عواملی درونی و ذهنی

انگیزاندهای درونی، ناشی از کمبودها یا احساس کمبود و معطوف به برآیند معین هستند. کمبودها از حیث زندگی، معرفتی و ایمانی قابل دسته‌بندی بوده و به نظر می‌آید این قالب هم از آموزه‌های اسلامی (انفال: ۶۵؛ هلالی، ۱۴۰۵: ۷۶۷/۲) و هم از ادبیات مدیریتی (رضائیان، ۱۳۸۹: ۵) قبل اصطباغ است.

بر این اساس با توجه به این‌که نیاز یک حالت درونی ناشی از کمبود است و احساس آن موجب برانگیختن انسان به تلاش در جهت تحقق هدف و برآورده ساختن خواسته‌ها می‌باشد، می‌توان گفت عنصر محوری تلاش، شدت و زیادی است و آن هنگامی نمایان می‌گردد که فرد بر انگیخته و هدایت در جهت کسب منافع و رفع کمبودها شود.

با توجه به مباحث ذکر شده مشخص شد که رفت کمبودها در حوزه‌های زیستی (فضا، غذ، لباس، مسکن...) و معرفتی (پاسخ به شباهات، بصیرت دهی به افراد، تبیین ارزش‌ها و...)، تربیتی و ایمانی (التزام به بایدها، پرهیز از نبایدها) قابل طرح و تبیین هستند. مطالعات نشان می‌دهد در لندیشة امام خامنه‌ای، راهکارهای کنترل و کاهش طلاق از این منظر را می‌توان در چارچوب (یادآوری، مدیریت خواسته‌ها، پرهیز از منفی نگری، تقویت خودبازرگانی) تقسیم و تبیین کرد.

یک. یادآوری نقش و جایگاه

یادآوری فلسفه ازدواج، اهداف، انجام وظایف و عمل بر اساس قرار و مدارها، نقش بسیار مؤثر در گرینش معیارهای زندگی سالم، اصلاح رفتارهای انحرافی، افزایش مهوروی و کاهش طلاق دارد. بی تردید این امور رابطه مشت و مستقیم با مقررات مرتبط با مدیریت باختصار خواسته‌ها و انتظارها دارد و در لسان احادیث به جایگاه سعادت آفرین همسر تأکید شده است «ثَلَاثَةُ أَشْيَاءٍ فِي كُلِّ زَمَانٍ عَرِيزَةٌ... وَ الرَّوْجَةُ الصَّالِحةُ» (صبح الشریعة، ۱۴۰۰: ۱۵۰) و «مِنْ سَعَادَةِ الْمُؤْمِنِ الرَّوْجَةُ الصَّالِحةُ» و «ثَلَاثَةُ مِنَ السَّعَادَةِ الرَّوْجَةِ...» (کلینی، کافی، ۱۴۰۷: ۲۵۸/۵) و «إِذَا أَرَدْتُ أَنْ أَجْمَعَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ جَعَلْتُ لَهُ قَلْبًا حَائِشًا... وَرَوْجَةً مُؤْمِنَةً تَسْرُرُهُ إِذَا نَظَرَ إِلَيْهَا وَتَحْفَظُهُ إِذَا غَابَ عَنْهَا فِي نَفْسِهَا وَهَالِهِ» (کلینی، ۱۴۰۷: ۳۲۷/۵).

دو. مدیریت خواسته‌ها و جلب توجه کننده‌ها

وقتی داشته‌ها و خواسته‌هایش به شکل منطقی مدیریت شوند، جلب توجه کننده‌ها با یادآوری و مقایسه‌ها عدالت محور، نگرش را متعادل می‌سازد. این مهم در ایجاد نظم و متناسب‌سازی زندگی، کنترل خواسته‌ها، لحاظ کردن محدودیت‌ها و کاهش احساس قصور و کوتاهی نسبت به هم، نقش مؤثر دارد و از رهآوردهای آن خوش‌رفتاری و گرم نگهداری بنیان خانواده است. از آموزه‌های وحیانی و فرمایشات رهبری به این می‌رسیم که تحقق آن با اهتمام به نقش مدیریتی و تربیتی زن در داخل خانه و پذیرش مسئولیت و مدیریت مرد در سطح کلان خانواده؛ امکان‌پذیر است و در این خصوص از آیات و روایات می‌توان بهره گرفت (تفسیر العسكري، ۱۴۰۹: ۲۶۶).

مدیریت زن در داخل خانه

در این خصوص رهبری می‌فرمایند «همچنان که بدن انسان از سلول‌ها تشکیل شده... جامعه نیز از سلول‌هایی تشکیل شده و این سلول‌ها خانواده‌اند هر خانواده‌ای یکی از سلول‌های پیکره و بدن اجتماع است. وقتی سلول‌ها سالم باشند رفتار و بدن و پیکره جامعه سالم خواهد بود و این مهم با عمل به وظایف محقق خواهد شد» (خامنه‌ای، ۱۳۸۱/۳/۸) ایشان تأکید و تصریح دارند که «از وظایف اساسی زن در نظام خانواده‌ای که منطبق با اصول شرع باشد، اهتمام به نقش تربیتی و مدیریتی زن در خانه می‌باشد و این پایه اصلاح جامعه و سعادت است» (خامنه‌ای، ۱۳۷۴/۵/۱۱) فرمایشات رهبری به این رهنموناند که «اگر در نظام خانواده وظایف به خوبی انجام و محیط آرام و مناسب حکم فرما شود، می‌توان خاطر جمع شد که فرزندان ازل حافظ ساختار عاطفی، و روانی سالم هستند» (خامنه‌ای،

(۱۳۷۴/۵/۱۱)، ایشان به صورت مشخص می‌فرمایند «با مدیریت باسته نظام خانواده سه دسته انسان اصلاح می‌شوند، یکی مردها که پدران خانواده هستند، یکی زنان که مادران خانواده هستند و دیگری کودکان که نسل بعدی جامعه هستند» (خامنه‌ای، ۱۳۷۴/۲/۱۹).

این مهم می‌طلبد که به نقش و وظایف زن و مرد و جایگاه مدیریتی آنان اهتمام خاص صورت گیرد؛ زیرا از سوی موجب اعتنا نسبت به هم و از بین بدن شک و تردید است و از سوی دیگر فراهم‌ساز بستر وظیفه‌شناسی ابراز مهر و محبت و عشق و مایه اساسی زندگی سالم است. و در این میان نقش تقسیم وظائف و انتظار منطقی در زندگی زناشوهری از کلیدی ترین مسائلی است که باید طرفین نسبت به آن اهتمام جدی داشته باشند.

بدهی ای است وقتی زن و شوهر در پایان کار روزانه یا در وسط روز به هم می‌رسند و همیگر را می‌بینند، هردو از هم توقع دارند که توانسته باشند محیط را شاد و سرزنشه، قابل زیست و رفع کننده خستگی، سازند و این توقع بجای است؛ اما بهشرط این که هرکسی به وظایف خود ملتزم باشد و این فراهم‌ساز بستر زندگی شیرین و سالم است.

باری، از فرمایشات رهبری به این می‌رسیم که از مختصات خانواده خوب و زندگی سالم و انتقال فرهنگ باسته و رسیدن به آرامش قرآن پایه «وَ جَعَلَ مِنْهَا رُوْجَهَا لِيُسْكُنَ إِلَيْهَا» (اعراف: ۱۸۹) و «خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَرْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا» (روم: ۲۱) و این مودت بواسطه ازدواج حاصل می‌شود و بی‌تردید با محور قرار دادن برنامه‌های اسلامی می‌توان وظیفه‌شناسی و مهروزی را افزایش و رفتارهای انحرافی و غیراخلاقی و منجر به طلاق را کاهش داد.

بر پایه آیات ذکر شده رهبری می‌فرمایند: «تعییر سکن که در قرآن دوچا آمده و مرتبط با این است که خداوند زوج آدمی را از جنس او قرار دادتا این که آدمی (چه مرد و چه زن) بتولند در کنار همسر خود احساس آرامش کنند، آرامش و نجات از تلاطم‌های روحی و اضطراب‌های زندگی» (خامنه‌ای، ۱۳۷۵/۱۰/۵) از این رو است که می‌توان اذعان نمود میدان زندگی، میدان مبارزه است و انسان دائمًا در معرض نوعی از اضطراب است و این را با زندگی قرآن پایه می‌توان مدیریت و کنترل کرد و زمینه را برای خوشبختی طرفین فراهم ساخت.

مدیریت مرد در سطح کلان

در این خصوص در قرآن کریم آمده است: «الرِّجَالُ قَوَامُونَ عَلَى النِّسَاءِ...» (نساء: ۳۴) آمده و این آیه مباحثت زیاد دارد و احادیث مرتبط با آن نیز بسیار است (صدقه، ۱۴۱۳؛ ۴۳۸/۲)؛ اما آنچه بایست بدان در این پژوهش اشاره شود واژه‌های «الرِّجَالُ قَوَامُونَ عَلَى النِّسَاءِ» و «فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ» و «أَنْفَقُوا» است.

«قیم» به معنای کسی است که مسؤول قیام به امر شخصی دیگر است (طبرسی، ۱۳۷۲: ۶۸/۳). منظور از «بِمَا فَضْلَ اللَّهِ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بِعْضٍ» آن زیادت‌هایی است که خداوند به مردان داده، به حسب طاقتی که بر اعمال دشوار و امثال آن دارند، چون زندگی زنان یک زندگی احساسی و عاطفی است که اساس و سرمايه‌اش رقت و لطف است (طبرسی، ۱۳۷۲: ۶۹/۳).

مراد از «بِمَا أَنْفَقُوا» مهری‌های است که مردان به زنان می‌دهند و نفق‌های است که همواره به آنان می‌پردازند (مکارم‌شیرازی، ۱۳۷۴: ۳۷۲/۳).

از مطالعات تفسیری و عمومیت علت به دست می‌آید حکمی که مبتنی بر آن علت است یعنی قیم بودن مردان بر زنان نیز عمومیت دارد و منحصر به شوهر نسبت به همسر نیست و چنان نیست که مردان تنها بر همسر خود قیومیت داشته باشند، بلکه حکمی که جعل شده برای نوع مردان و بر نوع زنان است، البته در جهات عمومی که ارتباط با زندگی هر دو طایفه دارد.

بنابراین پس آن جهات عمومی که عامه مردان در آن جهات بر عame زنان قیومیت دارند، عبارت است از مثل حکومت و قضا که حیات جامعه بستگی به آنها دارد و قوام این دو مسؤولیت و یا بگو دو مقام بر نیروی تعقل است که در مردان بالطبع بیشتر و قوی‌تر است تا در زنان، همچنین دفاع از سرزین می باسلحه که قوام آن برداشتن نیروی بدنی است و شالوده سخن آنکه «الرَّجُالُ قَوْمُونَ عَلَى الْتَّسَاءِ» اطلاقی تام و تمام دارد؛ اما بقیه جملات آیه مانند «فَالصِّاحُثُ قَاتِلٌ...» ظاهر در خصوصیاتی است که بین زن و شوهر هست و نمی‌خواهد این اطلاق را مقید کند، بلکه می‌خواهد فرعی از فروع این حکم مطلق را ذکر نموده، جزئی از میان جزئیات آن کلی را بیان کند (طباطبائی، ۱۴۱۷: ۳۴۴/۴).

به نظر آیه در صدد بیان این حکم است که مردان مدیریت نظام خانواده را به عهده دارند و سزاوار زنان مسلمان این است که همواره شوهران خود را در هرچه که مشروع است از ایشان بخواهند اطاعت کنند؛ و از پاره «بِمَا حَفِظَ اللَّهُ» به دست می‌آید که زنان مطبع شوهران خویش به حکم قیومیت و مدیریت مردان بر آنان است (طباطبائی، ۱۴۱۷: ۳۴۴/۴؛ مکارم‌شیرازی، ۱۳۷۴: ۳۷۲/۳).

بر مبنای آیات کلام وحی رهبری در این خصوص می‌فرمایند: «گاهی اتفاق می‌افتد که مرد در خانه نقش زن را بازی می‌کند. زن حاکم مطلق می‌شود و به مرد دستور می‌دهد این کار را بکن آن کار را نکن. مرد هم دست بسته تسلیم است و چنین مردی نمی‌تواند تکیه‌گاه زن باشد و زن یک تکیه‌گاه خوب را دوست می‌دارد» (خامنه‌ای، ۱۳۷۹/۶/۲۸).

از این فرمایشات و دیگر بیانات رهبری استفاده می‌شود که در زندگی بایست بر پایه تقسیم وظایف انتظار خوب مدیریت و تربیت کردن در نظام خانواده از زن و شوهر داشت؛ اما هرگدام نباید نقش خود را فراموش کند.

۵. تأمین نیازهای جنسی و طبیعی

بی‌تردید مدیریت بایسته زندگی و حفظ کانون گرم خانواده نیازمند تأمین خواسته‌های منطقی و شرعی طرفین است. این مهم می‌طلبد که زن و شوهر وقت خاصی را اختصاص به گفتگو و پاسخ به تقاضاهای خواسته‌ها و متقاعده‌سازی بدنهند و از این طریق افکار و برداشت‌ها خوب مدیریت کنند.

یکی از خواسته‌های اساسی تأمین نیازهای جنسی است و در این خصوص هم در قرآن کریم مطالب ژرف هست (بقره: ۲۲۳) و هم در حدیث آمده زنی از پیامبر اکرم ﷺ درباره حقوق شوهر پرسید و پیامبر فرمود: بر زن است که خود را از شوهرش باز ندارد و بگذارد تا وی از او کام بگیرد حتی اگر بر روی کوهان شتر باشد «وَلَا تَمْعِنْ تُفْسِهَا وَإِنْ كَاتَتْ عَلَى ظَهْرِ قَتْبٍ»، (کلینی، ۱۴۰۷: ۵۰۷/۵). شالوده یافته‌های روایی این است که آن‌گونه که لباس بدن انسان را می‌پوشاند، زن مرد را و مرد زن را از اعمال منافی عفت می‌پوشاند. از مجموع یافته‌ها به دست می‌آید که یکی از راههای اساسی اکتفا به حلال و رسیدن به زندگی سالم، اهتمام به خواسته‌های همسر در شرایط مختلف است و این از جمله «آنی ششم» اصطیاد می‌شود (طبرسی، ۱۳۷۲: ۵۶۰/۲). آنچه در باره تأمین خواسته‌های جنسی زن و شوهر از آیات و روایات به دست می‌آید این است که قوانین حاکم در این حوزه فراهم‌ساز بستر آسایش است و اهتمام بدان نقش اساسی در رسیدن به زندگی سالم و کاهش بدرفتاری‌ها و امور منتهی به طلاق دارد.

با توجه به این که طلاق از ایقاعات و در اختیار شوهران است اگر زنان به این دستورات قرآن که با صراحة سخن از ضرورت حق تمکین زنان به مردان دارند «... نِسَاؤْكُمْ حَرْثُ الْكَمْ...» می‌توان گفت یکی از راهکارهای مهم کنترل و کاهش طلاق برآورده سازی خواسته‌های طبیعی و جنسی است.

اسلام با توجه به روحیه مرد و نیاز جنسی او، به مرد حق می‌دهد که در هر زمان که بخواهد از همسرش بپرهیز نموده و خود را ارضانماید و زن را موظف کرده در صورت نیاز شوهر به این امر پاسخگو باشد و تسلیم وی شود و تمکین نماید.

در صورت تمکین نکردن، زن ناشزه (نافرمان بردار) شده و ممکن است در آخر منجر به از هم پاشیدگی زندگی زناشویی و طلاق شود.

باری، منظور آن است که یکی از مهم‌ترین راهکارهای کاهش طلاق در جامعه توجه زنان به عنوان همسر به خواسته‌های جنسی و طبیعی و جلب توجه شوهر از طریق تمکین است؛ زیرا در صورت عدم تمکین نقض غرض حاصل گردیده و منظور واقعی ازدواج و نکاح عملی نخواهد گردید. عدم تمکین زوجه همان‌گونه که ممکن است موجب قطعه نفعه وی شود (محقق، بی‌تا، ۸۵) می‌تواند عامل قوی برای جدای و طلاق باشد.

شایان توجه این که اسلام در موارد خاصی به زن حق داده که از درخواست مرد امتناع کند که جواز این امتناع خود علل گوناگونی ممکن است داشته باشد و برخی از مهمترین ها امور ذیل است:

- مهریه زن نقدی باشد و زن مهریه‌اش را هنوز دریافت نکرده و هنوز هم عمل زناشویی صورت نگرفته باشد.

- در حال حیض باشد، قرآن در این زمینه می‌فرماید: «...فَاعْتِرُلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَ لَا تُفْرِبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ» (بقره: ۲۲۲) و در لسان روایات آن تبیین شده است (طوسی، ۱۴۰۷: ۱۰۳/۱؛ قمی، ۱۴۱۴: ۵۰۳/۲).

- در حال نفاس باشد که حکم حرمت آن مانند حیض است.

- زن در حال احرام باشد یا در حال اعتکاف باشد یا در حال روزه‌داری باشد یا در حال بیماری زن یا بیماری مرد و مضر بودن به زن باشد

- در حالت بیماری مرد و شرایط خاص داشتن زن که پرداختن به مستندات قرآنی و روای و فقهی و دیدگاه امام خامنه‌ای در باره امور مذکور، نیازمند مقال مستقل است و در این اثر منظور آن است که تأمین نیازها و خواسته‌ها رابطه متعادل دارد و رهبری در این خصوص فرموده است: «وظایف متقابل زن و مرد نسبت به یکدیگر مختلفند اما متعادل وجود دارد... یک چیزی متعلق به آنها است، به همان میزان یک چیزی متعلق به طرف مقابل است، [یعنی] بر دوش آنها و تکلیف آنها است. یعنی هر وظیفه‌ای که به کسی محول شده، در قبالش یک حقی وجود دارد. هر امتیازی به هر کدام داده شده، در مقابلش پک وظیفه‌ای وجود دارد...» (خامنه‌ای، ۱۴۰۱/۱۰/۱۴).

بنابراین مدیریت بایسته خویشتن نیازمند درک قوت‌ها و تقویت نگرش مثبت نسبت به هم و بازخورد گیری بایسته از خودباوری و تشکر صادقانه از همدیگر است.

این کار به ظاهر ساده در واقع بسیار مؤثر و کارا در خود تقویتی و فراهم‌سازی بستر هم‌دلی و کنترل خواسته‌ها و کاهش رفتارها و اقدام‌های منجر به طلاق است.

بر همین مبنای امام خامنه‌ای فرمایند: «خانواده خوب در درجه اول طریق مهربانی زن و شوهر نسبت به هم و اظهار وفا و صمیمیت و عشق ورزی و رعایت حال همدیگر و گرامی داری مصالح همدیگر و احساس مسئولیت کردن نسبت به همدیگر، پدید می‌آید. یک چنین خانواده، اساس همه اصلاحات واقعی در کل کشور است؛ چون انسان‌ها در چنین خانواده خوب تربیت می‌شوند با صفات خوب (وظیفه‌شناس، شجاع، با استقلال عقل، بالاحساس مسئولیت، بامحبت، باجرئت تصمیم‌گیری، با خیرخواهی، با نجلیت) وقدرت اقدام و عمل تربیت می‌شوند و چنین جامعه روی بدینختی را نخواهد دید» (خامنه‌ای، ۱۴۰۷/۲/۱۹).

۶. عوامل بیرونی و محیطی

وقتی آدم‌ها، به‌ویژه همسران بخواهند از یک نگرش منفی نسبت به هم و عادت سرزنش آفرین، رهایی یابند؛ بایست به همه محرك‌ها و عوامل مؤثر در پلیدآوری وضعیت خاص (عنصرهای وسوسه‌گر به بدرفتاری...) و فشارها و تنش‌های حاصل از عوامل محیطی و نیز راهکارهای تقویت گر نگرش مثبت و کاهش‌دهنده عوامل مداخله‌گر به بدرفتاری و مانند آن؛ اهتمام ورزند.

لازمه نظم و نسق دهی بایسته زندگی، درک شرایط و اقتضایات محرك‌های وضعیتی و فهم زمینه‌ها و عوامل محیطی است و این مهم از ادبیات مدیریتی (رضائیان، ۱۳۹۴: ۱۹۴) و آموزه‌های وحیانی (ذاریات: ۲۰-۲۱) و یافته‌های حدیثی (صحیفة الإمام الرضا، ۱۴۰۶: ۹۳) و منظومه فکری امام خامنه (بیانیه گام دوم انقلاب) قابل کشف و اصطیاد است.

باری، داده‌ها به این رهمنویسند که در لندیشة قرآنی مقام معظم رهبری راهکارهای کنترل و کاهش طلاق از این حیث را می‌توان در گونه‌های (هدف‌گذاری، تعهدمداری، کدگذاری و سبک زندگی) دسته‌بندی و تبیین کرد.

یک. تعیین هدف و هدف‌گذاری

تعیین اهداف در زندگی از ضروریات و سنگ بنای کفویت محسوب می‌شود و تحقق آن نیازمند نگاه جامع و هدف‌گذاری است؛ زیرا با هدف‌گذاری هم مقصد مشخص می‌شود و هم معیارهای رشد و رسیدن به زندگی بایسته ارائه می‌گردد.

در ادبیات مدیریتی تأکید بر آن است که اهداف شخصی بایست چالشی و در عین حال دست‌یافتنی باشند (رضائیان، ۱۳۹۴: ۱۹۶)، بر همین اساس در این پژوهش منظور از تعیین هدف اهتمام به فلسفه ازدواج، برکات آن و شناخت متقابل باورها و ارزش‌ها و نگرش‌ها و هدف‌گذاری جهت نیل به مطلوب است. بی‌تردید هر تلاشی بر اساس تعیین هدف شکل می‌گیرد و رفتار و عمل در راستای هدف بر پایه باورها هدف‌گذاری می‌شوند تا به منزله گام برداشتن در تاریکی نباشند.

در واقع نظام زندگی مبتنی بر باورها است و انسان‌ها بر اساس باورهایشان عمل می‌کنند و ازین رو ناهمگونی در ایمان، هرگز زن و مرد را به مقصد و مطلوب و زندگی بایسته نمی‌رساند (تفیزاده، بی‌تا، ۸۷).

در هر صورت در باب اهتمام به تعیین هدف و لحاظ کردن کفویت از پیامبر اکرم ﷺ پرسیدند کفوها چه کسانی هستند؟ حضرت فرمودند: «مؤمنان کفو و هم‌شأن همدیگرند» (حرعاملی، بی‌تا، ۷/۲۵۱) و

امام صادق علیه السلام فرمودند: «زنی که عارف به حق و برخوردار از ایمان و معنویت والا است فقط باید به ازدواج مردی درآید که او هم دارای ایمان بالایی است» (کلینی، بی‌تا، ۱۸۹/۵).

تحقیقات وسیع نشان داده است که اختلافات عقیدتی، مذهبی و ارزشی زوج‌ها می‌تواند زمینه‌ساز مشاجرات و نارضایتی‌های زناشویی و منجر به طلاق گردد (تقی زاده، بی‌تا، ۸۷).

انسان مؤمن اگر با همسر بی‌ایمان ازدواج کند و نتواند اورا متدين نماید، باید همنگ او شده و بی‌دین شود یا در برابر او مقاومت کند و دائمًا در تعارض باشند که هر دو از زندگی موفق به دور هستند (ظاهری، بی‌تا، ۸۶). باری، کفویت ایمانی در ازدواج موجب آن است که هر دو نفر وجودشان منبع آرامش باشد و با وارستگی و شکوفایی از هر نوع نا‌آرامی و نا‌امنی و تردید و تحقیر اجتناب کنند و این از آیه که خداوند آرامش را در قلب مؤمنان قرار داده، به دست می‌آید (فتح: ۴).

فرمایشات رهبری نشان می‌دهد تعیین هدف و هدف‌گذاری برای رسیدن به همسانی در سلامت و پاکی نفس در فرهنگ و ارزش‌های اسلامی، یکی از اساسی‌ترین معیارهای بسیار مؤثر در افزایش مهر و علاقه نسبت و کنترل خواسته‌ها در مقابل جلوه‌های مادی و کاهش طلاق است و این از آیه ۲۶ سوره نور که می‌فرماید زنان خبیث از آن مردان خبیث و زنان پاکیزه برای مردان پاک و اهل ایمان هستند به دست می‌آید (افروز، بی‌تا، ۸۹).

بر این اساس می‌توان اذعان نمود که تعیین هدف و هدف‌گذاری جهت تحقق عدالت فردی و اجتماعی به معنای واقعی کلمه و تشکیل خانواده و یک جامعه اسلامی ضرورت دارد و باید به آن توجه جدی شود.

مقام معظم رهبری در این باره بآکید می‌فرمایند «باید یک هدفی ترسیم کرد، هدفی را که به آن ایمان پیدا کنیم؛ زیرا بدون ایمان، پیشرفت در بخش‌های زندگی امکان‌پذیر نیست» (خامنه‌ای، ۱۳۹۱/۷/۲۲) بر پایه رهنمودهای مقام معظم رهبری می‌توان نتیجه گرفت که رسیدن به هدف نیازمند هدف‌گذاری است زیرا بدون هدف‌گذاری نمی‌شود حرکت کرد. اگر در هر کاری بدون هدف‌گذاری حرکت و پیش‌روی باشد کار به روزمرگی خواهد رسید. معظم له بر اساس آیات کلام وحی (اعراف: ۱۸۹؛ روم: ۲۱) هدف اساسی از ازدواج را رسیدن به سکون و آرامش روانی و آسایش زندگی است و این از تعبیر «سكن» در قرآن کریم به دست می‌آید و ایشان می‌فرمایند «با ازدواج چه مرد و چه زن بتولند از اضطراب‌ها بکاهد» (خامنه‌ای، ۱۰/۵/۱۳۷۵)

از مجموع مطالب یادشده مشخص شد که اهتمام به هدف در ازدواج و هدف‌گذاری برای رشد عقلانی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی ضرورت دارد و این می‌طلبد که در لحاظ کردن کفویت تنها

مسئله سن و سال و امور مادی مطرح نیست، بلکه برای رسیدن به تقاضه باشته و زندگی پر مهر و با دوام نگاه جامع نگرانه داشت این سنجه‌ها از آیات و روایات و فرمایشات رهبری در باب لحاظ کردن کفویت و همسانی زوجین برای تداوم زندگی مشترک و سالم به دست می‌آید و برای کنترل رفتارها و کاهش طلاق نه برخی از ملاک‌ها بلکه با نگرش جامعه همه عناصر تکون بخش آن مطمح نظر قرار گیرد.

دو. تعهدمداری (اخلاق محوری)

لازمه تعهدمداری و اخلاق محوری، التزام و پایبندی به آن است. به عنوان نمونه اگر امروز فلان کار مثبت را بتوانم انجام دهم حق دارم فلان انتظار منطقی را داشته باشم نوعی از تعهدمداری و اخلاق محوری است؛ زیرا بیانگر احترام به قرار و مدار است و این می‌تواند در زندگی زوجین نقش حیاتی داشته باشد و صدالبته نیازمند مشارطه و اهتمام به شرایط رشد و پیشرفت در حوزه‌های زندگی فردی و زناشویی و نیز اجتماعی است.

آنچه در این قسمت از پژوهش محور توجه قرار گرفته این است که زن و شوهر یکی از حقوق و وظایف مقابل خود، حسن معاشرت و تعهدمداری نسبت به یکدیگر را بدانند. در زندگی زناشویی یکی از دستورات اخلاقی که بسیار مورد تأکید قرآن و پیشوایان دین می‌باشد تا جائی که جنبه حقوقی و تکلیفی پیدا کرده، همین مسئله حسن معاشرت و خوش‌رفتاری با یکدیگر است (جارا، بی‌تا، ۶۸/۳). در این زمانیه از روایات زیادی می‌توان بهره گرفت به عنوان نمونه حضرت فاطمه علیه السلام به امام علی علیه السلام می‌فرمایند: «ابنَ عَمٍّ مَا عَهِدْتُنِي كَاذِبٌ وَ لَا خَائِنٌ وَ لَا خَالْفُكَ مُنْذٌ عَاشِرَتِنِي فَقَالَ اللَّهُ عَمَّا ذَرَّ اللَّهُ...» (نیشابوری، ۱۳۷۵: ۱۵۱/۱)

مستفاد از بیانات رهبری مبتنی بر این آموزه‌ها آن است که تعهدمداری و معاشرت نیک و اغماض نظر از کاستی‌های یکدیگر یکی از عناصر بسیار تأثیرگذار در ایجاد مهر و علاقه، کنترل رفتارها و کاهش جدایی و طلاق است؛ زیرا با آن می‌توان زندگی را از آلوده شدن به بیماری دنیاگرایی و انهدام کانون خانواده مصون و محفوظ نگهداشت (علی‌اکبری، ۱۳۸۴: ۱۲-۱۷).

در این خصوص در قرآن کریم با ادبیات استعاره‌ای مطالب ظریف و لطیف وجود دارد از جمله در سوره نساء به مردان سفارش بر آن است که با زنان خود به نیکی معاشرت کنند و فراتر از آن از این آیه استفاده می‌شود که اگر به دلایلی نسبت به همسر خود نگاه خوش‌بینانه هم ندارید با زهم با اخلاق‌مداری بسازید و عجولانه تصمیم به بدرفتاری و جدایی نگیرید؛ زیرا بسا چیزی برایتان ناخوشنید است؛ اما خداوند در آن خیر فراوان قرار می‌دهد «وَ عَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرْهُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرُهُوا شَيْئًا وَ يَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا» (نساء: ۱۹) و احادیثی با مطالب جهت دهنده مرتبط با این مسئله وجود دارد (فیض کاشانی، ۱۴۰۶: ۶۹۶/۲۲).

قابل ذکر است که واژه‌ی «خیراً كثیراً» حاوی مطالب بسیار است؛ اما به نظر می‌آید از مصاديق روشن آن تولد فرزندان صالح و سالم، ارزشمند و باعث افتخار است (ابن عاشور، بی‌تا، ۷۱/۴). همچنین از لیله که زن و شوهر را به منزله لباس و زینت هم بیان کرده و بیانات رهبری به دست می‌آید (خامنه‌ای، ۱۴/۱۰/۱۳۹۰) وجه استدلال این است که تأمین خواسته‌ها موجب نگهداری انسان از بی‌حیایی و بدرفتاری و معاشرت و آمیزش با غیر خود می‌شود (طباطبایی، بی‌تا، ۵۹/۲؛ طنطاوی، بی‌تا، ۳۹۳/۱).

از این‌رو اگر همسران در رابطه زناشویی خود به سفارش‌های قرآنی اهتمام نمایند در زدودن رذایل اخلاقی و جلوگیری از بدرفتاری گام برداشته و از ره‌آوردهای آن فزایش مهرو محبت در کانون گرم خانواده و کنترل نفس و کاهش طلاق و آسیب‌های اجتماعی و استحکام بخشی بنیان خانواده است.

سه. فراهم‌سازی بستر صلح و سازش

در مباحث یادگیری اجتماعی به این توجه داده شده که انسان‌ها انتزاعات را به صورت کدهای تصویری و گفتاری ذخیره می‌کنند و این رابطه معنادار با تمرین، تلقین، تحسیم و فراهم‌سازی زمینهٔ صلح و سازش فراتر از سطح تخیلی دارد. تفاوت اساسی میان خیال‌پردازی و تجسم ذهنی در تفصیلی‌تر و دقیق‌تر بودن تجسم ذهنی است.

در خیال‌پردازی گستنگی زیادی دیده می‌شود و افراد با سرعت به برآیندی که می‌خواهند برسند، چهش می‌کنند ولی در تجسم ذهنی گام‌ها با دقت برداشته می‌شود و این در جهت رسیدن به اهداف و برآیند مطلوب بهتر است.

این برای آن است که تجسم ذهنی چگونگی انجام کار یا وضع مطلوب در آینده حاصل اندیشه در مورد مسئله است که آدمی را در مقابل آن توانمند به پیش‌بینی و رسیدن به موفقیت می‌سازد. به تعبیر دیگر انسان از بداندیشی و فال بد زدن اجتناب کند و با نیک اندیشی و مثبت اندیشی خود را برای رسیدن به موفقیت مهیا سازد (رضانیان، ۱۳۹۴: ۱۹۷).

غرض این است که تجسم تصویر ذهنی برای ایجاد صلح و سازش در زندگی نقش تأثیرگذار در کاهش طلاق و ضرورت سازش در زندگی دارد و در این خصوص از آیه «وَ إِنْ خَفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنَهُمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَ حَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا...» (نساء: ۳۵) و احادیث مرتبط با مسئله (کلینی، ۱۴۰۷: ۱۴۶/۶) می‌توان بهره گرفت.

بی‌تردید در این آیه مطالب ظریف و ژرف درباره اهمیت صلح و سازش وجود دارد (سیوطی، ۱۴۰۴: ۱۵۶/۲)؛ اما به نظر می‌آید محوری‌ترین کلمه «شقاق» به معنای قهر کردن و عداوت است؛

زیرا این عام قوی برای ایجاد نفرت و رفتارهای انحرافی و منجر به طلاق است که در این خصوص در حدیث مفصل توجه داده شده است (صدق، ۱۴۱۳: ۵۲۱/۳).

ازین رو خدای سبحان برای مواردی که احتمال بروز کار زن و شوهر به دشمنی بیانجامد دستور داده یک حکم از طرف زن و یک حکم از طرف مرد به مسئله رسیدگی کنند، زیرا دخلالت یک حکم این خطر را دارد که او جانب یک طرف را بگیرد و حکم جائزانه کند.

و معنای اینکه فرموده: «إِنْ يُرِيدَا اِصْلَاحًا يُوقَّفُ اللَّهُ يَعْلَمُهُما» این است که اگر واقعاً هر دو طرف نزاع ناشی از غفلت یا سوء تفاهمات داشته باشند و عناد و لجبازی در کارشان نباشد خدای تعالی به وسیله این دو حکم بین آن دو توافق و اصلاح برقرار می کند.

بر همین اساس رهبری تصریح و تأکید بر این دارند که اگر زوجین چون زمام اختیار خود را به حکمی بدھند که خودشان پسندیده اند (خامنه‌ای، ۱۳۷۲/۶/۱۱) پیامد آن، رسیدن به توافق صلح و سازش بر پایه هشیاری عاقلانه و رهایی از قهر غافلانه و درک درست خواسته‌ها و نیازهای طبیعی و خیر واقعی خود است (خامنه‌ای، ۱۳۷۸/۱۱/۲۸) و بر این اساس از برکات و فواید ازدواج و شرایط کمالی و گُلوبیت از منظر اسلام درک و دریافت بایسته با شیوه درست می‌یابند (خامنه‌ای، ۱۳۸۰/۲/۹ و ۱۳۷۲/۱۰/۶). نکته قلبل تأمل این که در کافی از امام صادق علیه السلام درباره «فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَ حَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا» آمده است: این دو حکم باید با زن و شوهر شرط کنند که هر حکمی که کردند آن دو قبول کنند، اگر حکم کردند که باید از هم جدا شوند، بپذیرند و اگر حکم کردند که باید با هم باشند بپذیرند. ازین رو با بایست حکم‌ها از رازماندگاری، حقوق متقابل، ضرورت رازداری، ساده‌زیستی، رعایت عفاف و حجاب و دیگر دلایل متلاشی شدن کانون گرم خانواده و نیز عناصر و عوامل مؤثر در افزایش محبت و کاهش طلاق را دیده و سنجیده و با نگاه جامع به ارزیابی پردازند.

مسلمان این مهم با برنامه‌ریزی بایسته حاصل می‌شود چون برنامه‌ریزی تجسم و طراحی ذهنی وضع مطلوب در آینده و یافتن و ساختن راههایی است که آدمی را از وضع موجود به وضع مطلوب برساند (رضائیان، ۱۳۹۴: ۱۹۸) و با این نگرش در صدد ایجاد اعتماد و رسیدن به صلح و سازش باشند و تصمیم به داوری بگیرند.

چهار. سبک زندگی اسلامی

گفت و گو با خود در باره سبک زندگی بسیار مهم است و مطالعات نشان می‌دهد انسان در گفت و گو با خود مجموعه از افکار را ارزیابی می‌کند، بدین معنا که هر کس در باره خودش، واقعیت‌ها، رخدادها و انتظارها را واقع‌بینلند و مبتنی بر سرشست می‌نگرد و عقل فعال و وجودان بیدار آن را به حق‌گرایی و اتخاذ

سبک آرامش‌بخش و آسایش‌آور و پذیرش فرهنگ قرآنی «لیسکن» فراتر از نگرش ماشینی و بهره‌وری و لذت بری بیشتر از زندگی جهت می‌دهد. در این خصوص آنچه از گفتگوی حضرت فاطمهؑ و امام علیؑ بهدست می‌آید این است که زن و شوهر بایست در گفتار و رفتار با هم صادق باشند و در برخوردها و در امور مالی و رعایت عفت و اجتناب از خیانت شایستگی و بایستگی خود را نشان دهند و اعتماد همیگر را بهدست آوردن چنانکه امام علی در پاسخ حضرت زهراؑ در حوزه زندگی سالم داشتن می‌فرماید: «أَتَتْ أَعْلَمُ بِاللَّهِ وَ أَبْرُو أَنْقَنِي وَ أَكْرُمُ وَ أَشْدُّ حَوْفًا مِنَ اللَّهِ...» (نیشابوری، ۱۳۷۵/۱۵۱).

بر همین اساس رهبری در باره سبک زندگی اسلامی و ضرر و زیان‌ها وارد ساخته سبک زندگی غربی به نهاد پاک خانواده و سلسله اصلی پیکر اجتماع (خامنه‌ای، ۱۳۷۹/۱۲/۸؛ ۱۳۸۱/۳/۸) هم در بیانه گام دوم انقلاب و هم در دیگر بیانات توجه داده است. ایشان در باره جایگاه خانواده سالم و رسیدن به جامعه سالم و خاستگاه مشکلات روانی، نسل‌های بی‌حافظ و مختصات خانواده مطلوب دینی و ایمانی فرمایشات فراوان دارند (خامنه‌ای، ۱۳۷۷/۶/۱۴؛ ۱۳۷۷/۹/۱۲).

از مجموع بیانات ایشان در این حوزه بهدست می‌آید که گفتگو با خود مبتنی بر نگرش دینی یک نوع «خودکامیابی» و موجب افزایش مهرو محبت و کاهش طلاق است.

بی‌تردید کسی در هر حوزه و عرصه‌ای از جمله درباره نقش زن و مرد و انتظارها، و متلاشی شدن خانواده، پیامدهای منفی به ذهن خود بفرستد زمینه را برای شکست فراهم می‌سازد و اگر پیام‌های مثبت بفرستد بستر رشد و پیشرفت را آماده و تسهیل می‌کند.

ازین‌رو در ادبیات مدیریتی تأکید و تصریح بر این است که با مدیریت خوبی‌شتن می‌توان به زندگی بایسته نائل آمد (رضاییان، ۱۳۹۴: ۱۹۸).

در این خصوص از بیانات رهبری مبتنی بر آموزه‌های اسلامی؛ می‌توان الگوی بایسته با مبانی و معیارهای مرتبط با رعایت موازین شرعی اهتمام به تقاوتهای جنسی و طبیعی، خود تقویتی و معقول سازی انتظارها را طرح و تبیین کرد اما از آنجا که پرداختن به همه آنها مجال و مقال جدالگنه می‌طلبد در این پژوهه با نگاه کلان‌تر در زیرگونه دو مؤلفه (عدالت و عفت) بدان‌ها اشاره می‌گردد (ر. ک: خامنه‌ای، ۱۳۷۹/۱۲/۲۳؛ ۱۳۷۶/۴/۳۱).
(۱۳۷۶/۴/۳۱؛ ۱۳۷۹/۱۲/۲۳).

رعایت عدالت و انصاف

بی‌تردید از منظر اسلامی لازمه رعایت عدالت و دادگری، پذیرش اصول و مبانی و عناصر فرهنگ قرآنی و رویایی است و در حدیثی آمده رعایت انصاف برترین فضایل انسانی است «الإِنْصَافُ أَفْضَلُ الْفَضَائِلِ» (آمدی، ۱۴۱۰: ۴۷) و در حديث دیگر آمده هیچ عدالتی چون انصاف نیست «لَا عَدْلَ

کا‌لإِنْصَافِ» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۱۶۵/۷۵) بی‌تردید از اطلاق این روایات عدالت و انصاف را در حوزه‌های مختلف از جمله در ارتباط با زن و شوهر می‌توان فهمید و رهبری نیز به این مهم توجه داده است با رعایت عدالت، مصلحت ازدواج و خانواده باسته شکل می‌گیرد و این فراهم‌ساز بستر جامعه سالم است و معمولاً^۱ بی‌عدالتی و نادیده گرفتن اصول و ارزش‌های بنیادی منطبق با سرشت آدمی موجب اختلالات زندگی و اختلافات اخلاقی و خانوادگی است (خامنه‌ای، ۱۳۷۸/۱/۱۶)

شایان توجه این که عدالت گزینش حد وسط به دور از افراط و تفریط است و تشخیص این حد وسط در امور مرتبط دل‌ها و میل باطنی، بسیار دشوار است؛ چون رعایت علاقه عادلانه و مساویانه امری ناشدنی و همیشه از حیطة اختیار آدمی بیرون است.

از این رو رعایت عدالت به مقدار واجب شرعی و توجه به شرایط مختلف و مهورزی و رنگ الهی دادن به گفتار و رفتار و عمل می‌باشد و این مدعای آموزه‌های آیه «وَ لَنْ تُسْتَطِعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَ لَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمْلِأُوا كُلَّ الْمُعْلَقَةِ وَ إِنْ تُصْلِحُوا وَ تَتَقْوَ...» (نساء: ۱۲۹) و احادیث مرتبط با این مسئله (کلینی، ۱۴۰۷: ۳۶۳/۵) به دست می‌آید.

در آیه تصریح و در احادیث تبیین شده که هرچند حرص به رعایت عدالت بورزید هرگز نمی‌تواند از همه جهات بهویژه میل باطنی «المَوَدَّة» آن را برقرار سازید؛ بنابراین منظور برقرار سازی حکم عدالت در انجام وظایف ظاهری چون روی نگرانی، رهانکردن بلا تکلیف و ایجاد صلح و سازش بر پایه تقوا است و اگر در این خصوص امکان رعایت عدالت نباشد وظیفه مردان تک همسری است (علبی نیشابوری، ۱۴۲۲: ۳۴۴/۳).

مطالعات تفسیری نشان می‌دهد جمله «وَ إِنْ تُصْلِحُوا وَ تَتَقْوَ...» مردان را تشویق و ترغیب به این می‌کند که هرگاه امارات و نشانه‌های ناسازگاری را دیدند، بلا درنگ در صدد اصلاح برآیند و بیان فرموده که این اصلاح کردن خود یکی از مصاديق تقوا است و تقوا هم به دنبال خود مغفرت و رحمت را می‌آورد و این جمله بعد از جمله: «وَ الصَّلْحُ خَيْرٌ» و بعد از جمله: «وَ إِنْ تُحْسِنُوا وَ تَتَقْوَ...» در حقیقت آنچه از لسان روایات به دست می‌آید «وَ الصَّلْحُ خَيْرٌ وَ هَذَا إِذَا كَرِهَ الْوَجْلُ الْمُرَأَةُ وَ أَرَادَ أَنْ يَطْلُقَهَا وَ كَرِهَتْ هِيَ الطَّلاقُ...» (ابن حیون، ۱۳۸۵/۲۲۸/۲) و این تأکید بعد از تأکید است (قشیری، بی‌تا، ۳۶۴-۳۷۱). در این خصوص بر مبنای آموزه‌های اشاره رفته از فرمایشات فراوان رهبری می‌توان بهره گرفت. به عنوان نمونه ایشان انصاف‌گرایی را بستر برای به خود آیی و تجدید نگرش زن و مرد نسبت به همیگر دانسته و تأکید دارد که با این نگرش همت خود را برای ادامه راه آماده کنند. ایشان می‌فرمایند «زندگی یک مبارزه است، کل زندگی عبارت است از یک مبارزه بلندمدت، با عوامل طبیعی، با موانع اجتماع و با درون خود انسان که مبارزه با نفس است» (خامنه‌ای، ۱۳۸۱/۳/۸).

از آیات کلام وحی و فرمایشات رهبری به دست می‌آید که انسان همیشه در حال مبارزه است. بدن و جسم انسان و روح و روان آن دائم دارد با عوامل و عناصر مضر و مخرب مبارزه می‌کند و این مبارزه بایست منطقی عادلانه، در جهت رعایت قرارداد زناشویی، با رفتارهای صحیح و ابزارهای درست و حس قدرشناصی فراتر از عشق مصنوعی (خامنه‌ای، آزادی جنسی، و باهدف تقویت کانون گرم خانواده و تربیت نسل باهویت، صالح و سالم باشد. (خامنه‌ای، ۱۳۷۹/۴/۲۲؛ ۱۳۷۰/۴/۲۰؛ ۱۳۸۰/۱۲/۹).
بی‌تردید چنین بینش و نگرش و انگیش موجب بی‌توجهی به سبک زنگی غربی و رهابی از پیامدهای منفی دوره نشاط جوانی و تُندی احساسات و غرایز است؛ زیرا در آن سبک وقتی میل طبیعی و غرایز جنسی فرونشست شوق و محبت نیز کمرنگ می‌شود و برخلاف پیوند مقدس ازدواج و برخلاف فطرت و مصلحت طلاق‌های زیاد، ازدواج‌های ناموفق، همسران بی‌وفا، تخطی‌های جنسی فراوان، غیرت کم، نسل بی‌هویت و خانواده در سرنشیبی سقوط قرار می‌گیرد (خامنه‌ای، ۱۳۷۹/۱۲/۲۳) و به فرموده رهبری چنین سبک زندگی موجب شده که دربه‌در به نبال آرامش بگردند، بی‌عدالتی بیداد کند و مانند موریانه پایه‌های مهر و عشق راستین را بخورد و پسرفت‌های صنعتی و علمی بدون التزام به مبانی و ارزش‌های الهی و انسانی تمدن غرب و به‌تبع آن، افراد خانواده‌ها را نسبت به یکدیگر در شرف بی‌اعتتایی، تحقیر، ستیز و ازهم‌پاشی قرار دهد (خامنه‌ای، ۱۱/۲۲ و ۱۱/۱) و این فرمایشات از متن و محتوای احادیث به دست می‌آید (کلینی، ۱۴۰۷: ۳۶/۲).

رعایت عفت و حجاب

عفت و پاکدامنی یکی از مهم‌ترین عناصر محوری استحکام خانواده است و از ده‌ها آیه در این خصوص مطالب مرتبط ضرورت حجاب و حرمت نگاه به نامحرم و حفظ عفت می‌توان بهره گرفت.
در چندین آیه خداوند به پیامبر با خطاب دستوری می‌فرماید به اهل ایمان بگو چشمان خود را از آنچه دیدنش ناروا است بینند و عورت‌های خود را حفظ کنند و در معرض دید قرار ندهند و این مدعای از آیات «فَلِلْمُؤْمِنَينَ يَغْضُلُونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَ يَحْفَظُلُوْرُجَاهُمْ» (نور: ۳۰)؛ «وَ قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُلْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَ يَحْفَظْنَ فُرْزُوجَهُنَّ...» (نور: ۳۱) به دست می‌آید؛ و از «وَ لَا يَبْدِيْنَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهُا...» (نور: ۳۱) این استفاده می‌شود که زنان زیور و زینت خود و جاهای آنها (گردن، سینه، موهای سر، بازوan و ساق‌های پا) را نباید آشکار نسازند، جز بر حسب ضرورت عرفی (مانند لباس‌های رو و صورت و دست‌ها).

از «وَ لِيُضْرِبُنَّ بِخُرُبِهِنَّ عَلَى جُيوبِهِنَّ وَ لَا يَبْدِيْنَ زِينَتَهُنَّ...» (نور: ۳۱) و در حدیثی آمده «زینة للناس و زينة للمرحوم و زينة للزوج...» (تفسیر قمی، ۱۴۰۴: ۱۰/۲) و از این آموزه‌ها به دست می‌آید که

رسروی‌های خود را بر روی گریبان‌ها بزنند تا گردن و سینه پوشانده شود، وزیور و جاهای زیور را بر کسی آشکار نسازند جز بر شوهر و محرم‌های شرعی (طیب، ۱۳۸۷: ۵۲۱/۹).

همچنین با توجه به موقعیت اجتماعی و نقش الگوی زنان پیامبر ﷺ قرآن کریم آنان را مخاطب قرار داده و فرموده است: ای همسران پیامبر، شما زن عادی نیستید و تقوا پیشه کنید و در گفتار خود ناز و عشهه مریزید تاکسی که در دل او مرض فسق و فجور است طمع ورزد، و بر شماست که گفتاری نیکو و به دور از تحریک و ریبه داشته باشید «يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاحِدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ الْقَيْثَنَ فَلَا تَحْضُرُنَّ بِالْفَوْلِ فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَ قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا» (احزان: ۳۲) و این بازداری از نازوکرشمه برای تحکیم روابط زناشوی است (قرشی، ۱۴۱۲: ۶۰/۷).

در آیه دیگر با نگرش عام خود پیامبر را مخاطب قرار داده و فرمودهای پیامبر، به همسران و دخترانت و زن‌های مؤمنان بگو روسروی‌ها و چادرهای خود را بر خویش بیفکنند تا گردن و سینه و بازوan و ساق‌هاشان پوشیده شود و با این نوع حجاب و عفاف خود را از نگاه غرض آلود فاجران حفظ کنند «يَا أَيُّهَا النَّبِيِّ قُلْ لِأَرْوَاحِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يَدْنِيَنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَالِهِنَّ...» (احزان: ۵۹) در حدیثی تبیین شده و آمده «كَانَ سَبَبُ تُرْوِلَهَا أَنَّ النِّسَاءَ كُنَّ يَخْرُجُنَ إِلَيْ...» (مجلسی، ۱۹۰/۲۲) بستر و شرایط و معیارها بیان شده است.

بی‌تردید تفسیر و تبیین نکات تفسیری آیات ذکر شده فراتر از ظرفیت این پژوهش می‌باشد و در کلی‌ترین شکل می‌توان گفت از آیات شریفه و برداشت‌های مفسران به این رسید که مراد از حجاب اسلامی، پوشش و حریم قائل شدن در رویه و مراوده، تعامل و گفت‌وگوی زنان با مردان نامحرم در حوزه‌های مختلف است.

در واقع از آیات این استفاده می‌شود که هر آنچه موجب جلب توجه و نگاه‌های زهرآگین طرفین به یکدیگر شود از جانب شرع به شدت منع شده و آثار و تبعات مخرب دنیوی و اخروی به همراه دارد. برابر آیات یادشده با وجود اینکه آثار و تبعات با حجابی و یا بی‌حجابی دامن‌گیر خانواده و اجتماع می‌گردد؛ اما به این معنا نیست که زن و یا مرد و یا جامعه به این جمع‌بندی رسید که ما دیگر ضرورتی برای حفظ حجاب نمی‌بینیم و می‌توانیم رضایت بدھیم که کشف حجاب کنیم.

در بینش قرآنی این اندیشه مردود است و زن باید کاملاً درک کند که حجاب او تنها مربوط به خود او نیست تا بگوید من از حق خودم صرف نظر کردم، حجاب زن مربوط به مرد نیست تا مرد بگوید من راضیم، حجاب زن مربوط به خانواده نیست تا اعضای خانواده رضایت بدھند، حجاب زن، حقی الهی و وظیفه شرعی است (جوادی آملی، ۱۳۸۵: ۴۳۷).

افزون بر آن اینکه برهنگی آرایش و عشوه‌گری زنان سبب کوییدن اعصاب آنها و ایجاد هیجان‌های بیمارگونه عصبی و گاه سرچشمۀ امراض روانی می‌گردد.

در نتیجه طلاق و از هم گسیختگی زندگی زناشویی به‌طور مداوم بالا خواهد رفت و دیگر قداست پیمان زناشویی مفهومی نمی‌تواند داشته باشد و فرزندان نامشروع به شکل وحشتاک و تصاعدی افزایش خواهد یافت و شخصیت زن تا سرحد یک عروسک، یا کالای بی‌ارزش سقوط می‌کند (مکارم شیرازی، ۱۳۷۱: ۴/۴۳-۴۵).

بر اساس آموزه‌های قرآنی و گزاره‌های دینی و رهبری در بارهٔ شخصیت و کرامت زن و نقش رعایت عفت و حجاب در افزایش مهر و دل‌بستگی و کاهش رفتارهای انحرافی و آسیب‌های اجتماعی مطالب دقیق و ظریف بسیار دارند.

به عنوان نمونه می‌فرمایند: «خودنمائی و جلوه‌فروشی، یک لحظه است و آثار سوء آن برای کشور... مخرب و ماندگار است؛ در حالی که ملاحظه عفاف، ملاحظه حدود شرعی در رفتار و حرکات بانوان، اگر چنانچه سختی ای داشته باشد، سختی کوتاهی است، اما آثارش، آثار عمیق و ماندگاری است. خود خانم‌ها خیلی باید مراقبت کنند مسئله حجاب را، مسئله عفاف را؛ وظيفة آنهاست، افتخار آنهاست، شخصیت آنهاست. حجاب مایهٔ تشخّص و آزادی زن است؛... زن با برداشتن حجاب‌های خود، با عربان کردن آن چیزی که خدای متعال و طبیعت پنهان بودن آن را از او خواسته، خودش را کوچک می‌کند، خودش را سبک می‌کند، خودش را کم‌ارزش می‌کند. حجاب وقار است، ملت است، ارزش‌گذاری زن است، سنگین شدن کفة آبرو و احترام اوست؛ این را باید خیلی قدر دانست و از اسلام باید به خاطر مسئله حجاب تشکر کرد؛ این جزو نعمت‌های الهی است» (خامنه‌ای، ۱۳۹۱/۲/۲۳).

در بیانات دیگر می‌فرمایند: «مسئله حجاب و محروم و نامحرم و نگاه کردن و نگاه نکردن، همه به خاطر این است که قضیة عفاف در این بین سالم نگه داشته شود» (خامنه‌ای، ۱۳۷۶/۷/۳۰).

ایشان مکرراً زنان را به التزام و پایبندی به این مهم دعوت می‌کنند و در بیان دیگر می‌فرماید: «ما زن را به عفت، به عصمت، به حجاب، به عدم اختلاط و آمیزش بی‌حد و مرز میان زن و مرد، به حفظ کرامت انسانی، به آرایش نکردن در مقابل مرد بیگانه دعوت می‌کنیم» (خامنه‌ای، ۱۳۷۱/۹/۲۵) از دیدگاه رهبری هر حرکتی که برای دفاع از زنان انجام می‌گیرد، باید رکن اصلی آن رعایت عفاف باشد (خامنه‌ای، ۱۳۷۶/۷/۳).

پایه و مایه و منشأ تأکیدات رهبر در این مسئله آموزه‌های وحیانی است؛ چنانکه اشاره رفت مسئله عفاف و حجاب در گستره وسیعی از آیات مورد تأکید و دستور شرعی قرار گرفته و به مؤمنان دستور داده

شده که به عنوان وظیفه پاکدامنی پیشینه کنند و چشم خود را از نگاه حرام فروگیرند نه تنها چشم بلکه در کفته و رفتار نیز باید حجاب داشته باشند.

در ذیل آیات مطرح شده صاحب تفسیر المیزان در ارتباط با حکمت و مصلحت دستور الهی به پوشش تأکید بر این دارد که این کار زنان موجب می‌شود تا آنها به عنوان زنانی عفیف و صالح شناخته شوند و در نتیجه مورد اذیت و آزار اهل فسق و فجور قرار نگیرند (طباطبایی، ۱۳۹۰: ۱۶/۳۴۰)، بیانات زمخشری (زمخشری، ۱۴۰۷: ۵۶۰/۳) و سید قطب (سید قطب، ۱۴۲۵: ۵۶۸/۵) نیز مؤید این نگرش بوده و فراتراز آن از فرمایشات رهبری به این می‌رسیم که حکمت و مصلحت حجاب خلاصه در رهایی از چنگال مردان فاسق و رهزن نمی‌شود، بلکه آفات و پیامدهای مخرب دیگری همچون: توسعه‌ی فساد و فحشا، بارداری‌های نامشروع و سقط جنین، پیدایش امراض روانی و مقابیتی، خودکشی و فرار از خانه در اثر آبروریزی، بالا رفتن آمار طلاق و تضعیف روابط خانوادگی، پیروی از هدف شوم و راهکارهای شیطانی می‌شود.

ایشان می‌فرمایند: «من در یک سخنرانی در سازمان ملل، حدود یک ساعت واندی راجع به خانواده صحبت کردم. اطلاع یافتم که تلویزیون‌های آمریکا با اصراری که در سانسور کردن و خراب کردن حرف‌های ما دارند، روی این صحبت‌ها تکیه کرده و آن را چندین بار پخش کرده و تفسیر هم گذاشتن و آن به خاطر گفتن یک کلمه در باره خانواده است. برای آنان پیام متنضم مسئله خانواده یک پیامی است مانند آب خنک گوارا چون کمبود آن را حس می‌کنند. چقدر زن‌ها و مردها که تا آخر عمر تنها و غریب و بی‌انس زندگی می‌کنند...» (خامنه‌ای، ۱۳۷۶/۹/۲۴).

بر پایه بیانات مقام معظم رهبری و گزاره‌های وحیانی قرآن کریم می‌توان به این رسید که حجاب و عفاف نقش کلیدی در کاهش آمار طلاق و جدایی خانواده‌ها دارد و هرچقدر که این مهم رعایت شود پیوند بین زوجین مستحکم‌تر و مودت و رحمت افزون‌تر خواهد شد.

بی‌گمان اگر زوج‌ها و خانواده‌ها گوش شنوا نسبت به آموزه‌های قرآنی و عبرت و درس گیری از انواع آسیب‌های ناشی از فسادهای اخلاقی و جنسی و جنایت و حتی قتل‌های که در مطبوعات گزارش می‌شود و هوشمندان غربی نیز بدان هشدار می‌دهند (۱۳۷۹/۳/۳۰) داشته باشند و تیره‌بختی‌ها و ولگردی‌های که ناشی از پیروی ناآگاهانه از اهداف شوم و راهکارهای شیطانی و شیوه زندگی نهی از آموزه‌های حیات بخش قرآن و عترت می‌شود را جدی بگیرند آگاهانه خود را متعهد به عمل کردن به دستورات و رهنمودهای آن نمایند از هاگردهای آن که همانا کاهش طلاق و جلوگیری از فروپاشی نظام خانواده و ملتزم به رعایت حقوق متقابل واقعی نه خیالی و تصنیعی می‌شود، بهره منده خواهد شد.

با این نگرش محیط خانه را برای خود و سایر اعضاء، معطر و آرامش بخش می‌سازند و با باورمندی به قوامیت مرد «الرِّجَالُ قَوْمٌ عَلَى النِّسَاءِ» (نساء: ۳۴) و ریحانه بودن زن «الْمَوْأَةُ رِيحَانَةٌ وَلَيْسَ بِبَقْهُرَمَاتَةٍ» (کلبی، ۱۴۰۷: ۵۱۰/۵) مانند دو شریک و دو رفیق (خامنه‌ای)، نقش‌ها را بدون مردسالاری یا زن‌سالاری لحاظ می‌کنند، با مراقبت‌های اخلاقی به تفاوت‌های طبیعی زن و مرد اهتمام می‌ورزند و به این می‌رسند که محبت واقعی با سفارش به‌دست نمی‌آید. به جای نفس‌پرستی عشق‌ورزی را با احترام متقابل، اعتمادسازی و ذوب کردن کدورت‌ها در لابلای محبت‌ها در خانواده حاکم ساخته و از این طریق به خوشبختی می‌رسند و همدیگر را بهشتی می‌کنند (خامنه‌ای، ۱۳۷۲/۳/۱۹؛ ۱۳۷۹/۸/۳؛ ۱۳۸۱/۶/۶؛ ۱۳۷۵/۲/۱۰).

نتیجه‌گیری

این پژوهش در صدد کشف و تبیین نظام‌مند راهکارهای کاهش طلاق از منظر روایات با تأکید بر اندیشه امام خامنه‌ای بود و با محور قرار دادن عوامل و عناصر نقش‌آفرین درونی و بیرونی راهکارها را کشف، تبیین و ارائه کرد. مهم‌ترین‌ها در حوزه مدیریت خواسته‌ها و کنترل نفس از زرق و برق‌های مادی جلب کننده توجه، لحاظ کردن نقش مدیریتی و تربیتی زن در خانه و از مرد در بیرون و سطح کلان، تأمین نیازها و التفات به تفاوت‌های جنسیتی و طبیعی و امور مرتبط با آن مانند قناعت‌پیشگی، هشدارها و یادآوری‌ها تحقیرآمیز و بستر ساز رفتارهای انحرافی، ایده آل خواهی افراطی منجر ساز به فروپاشی خانواده و آلوده‌سازی‌ها به معاشرت‌های غیرشرعی است. همچنین به‌دست آمد که در حوزه عوامل محیطی تعیین هدف و هدف‌گذاری، التزام‌های اخلاقی و تعهد‌محوری، و فراهم‌سازی بسترهای صلح و سازش و پاس‌داری از حریم‌ها و رعایت عدالت و عفاف و حجاب، سپرهای سترگ حفظ کانون گرم خانواده و راهکارهای راهگشا در حوزه کاهش طلاق و افزایش مهر و محبت و رحمت است. بر همین اساس به‌دست آمد که آسان‌گیری، بی‌توجهی به چشم‌وهم‌چشمی‌های مشکل‌آفرین و اهتمام به ارزش‌های دینی و حفظ آبرو، عزت، معنویت و الگو‌گیری بایسته دینی و قرآنی نقش بسیار مؤثر در افزایش مهر و رزی و کاهش طلاق و خواسته‌های غیر منطقی دارند.

افزون بر آن مشخص شد که با این نگرش هدف و برکات ازدواج و نیز آسیب‌های ناشی از طلاق با معیارهای بایسته سنجیده می‌شود و بر همین مبنای تصمیم‌گیری برای برنامه‌ریزی، قناعت و رزی، خود تقویتی و رعایت کردن شرط‌ها و دیگر عناصر نقش‌آفرین در کسب موفقیت‌های فردی و خانوادگی در کانون توجه قرار می‌گیرد.

ازین رو اساس معیارهای منطقی کنترل بر خواسته‌ها و انتظارها را لحاظ کرده و پایه‌ها و مایه‌های رشد و پیشرفت متوازن و رسیدن به زندگی آزاد، آباد و پرآسایش و پرنشاط و اهتمام به عملکردها و استانداردها در گزینش‌های مختلف از حیث کمی و کیفی را مدنظر قرار داده و با اندیشه‌ورزی راهکارهای علمی و عملی را دیده و سنجیده و سپس با در نظر گرفتن مشارطه و لحاظ کردن قرارداد بین خود و خدا و همسر، و مراقبه یا نظارت بر نحوه اجرای بایدتها و نبایدتها و حساب کشی از خود و روشن‌سازی درست‌ها و نادرست‌ها مبتنی بر مبانی، ارزش‌ها و الزامات زندگی مشترک، و نیز در نظر گرفتن معاقبه یا ملامت کردن خود در مورد تخلف‌های جزئی و معاقبه یا مجازات و عقوبت کردن در مورد تخلف‌های بزرگ، تصمیم به عملیاتی سازی می‌گیرد. بی‌گمان این امور نیازمند توجه جدی به ازدواج و تداوم آن به عنوان سنت اجتناب‌ناپذیر و نیز آسیب‌های کلان ناشی از سرپیچی از تکالیف دینی و گسستن پیوند زندگی زناشویی است.

با باور و بینش حاضر و ناظر دانستن خداوند در همه شئون زندگی انسان به جای می‌رسد که در خلوت و جلوت از معصیت دوری گزیند و با اهتمام به عوامل و عناصر نقش‌آفرین در کاهش طلاق و افزایش مهر و مودت و رعایت عادلانه حقوق متقابل و محور قرار دادن فضائل اخلاقی، خواهش‌های نفسانی و وسوسه‌های شیطانی را به صورت جامع نگرانه کنترل و مدیریت کند.

فهرست منابع

۱. قرآن کریم.
۲. نهج البلاغه.
۳. صحیفة الإمام الرضا (ع) مشهد: کنگره جهانی امام رضا (ع)، ۱۴۰۶ق.
۴. افروز، غلام علی، روانشناسی ازدواج و شکوه همسری، تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۹۳ش.
۵. بهشتی، احمد، خانواده در قرآن، قم: بوستان کتاب، ۱۳۷۷ش.
۶. پاریزی، مهدی ایران نژاد؛ ساسانگهر، پرویز، سازمان و مدیریت از تئوری تا عمل، تهران، بانکداری ایران، ۱۳۸۲ش.
۷. پاینده، ابوالقاسم، نهج الفصاحة، تهران، دنیای دانش، ۱۳۶۳ش.
۸. تقی زاده، محمد احسان، وصال مهرورزان (مسائل اساسی قبل و بعد از ازدواج)، نشر حدیث راه عشق، ۱۳۸۳ش.
۹. ثعلبی نیشابوری، احمد، الكشف البیان عن تفسیر القرآن، بیروت: دار احیاء، ۱۴۲۲ق.
۱۰. جار، حسین بخش، انوار النجف فی اسرار المصحف، لبنان، بیروت، بی‌نا، بی‌تا.
۱۱. جوادی آملی، زن در آئینه جمال و جلال، قم: بنیاد اسراء، ۱۳۸۵ش.
۱۲. حعاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه الی تحصیل مسائل شرعیه، نشر کتابچی، ۱۴۱۴ق.
۱۳. خالقی، رحمت الله، ازدواج و بهداشت روانی، ماهنامه معرفت، شماره ۶۴، ص ۸۳، ۱۳۸۲ش.
۱۴. رضائیان، علی، اصول مدیریت، تهران: سمت، ۱۳۹۳ش.
۱۵. رضائیان، علی، انتظار عدالت و عدالت در سازمان، تهران: سمت، ۱۳۸۹ش.
۱۶. رضائیان، علی، مبانی و رویکردهای مدیریت خویشتن، تهران: سمت، ۱۳۹۴ش.
۱۷. سیوطی، جلال الدین، الدرالمنتور فی تفسیر المأثور، قم: کتابخانه آیت الله مرعشی نجفی، ۱۴۰۴ق.
۱۸. طباطبایی، سید محمدحسین، المیزان فی تفسیر القرآن، قم: دفتر انتشارات اسلامی جامعه‌ی مدرسین، ۱۴۱۷ق.
۱۹. طبرسی، فضل بن حسن، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، تهران: انتشارات ناصر خسرو، ۱۳۷۲ش.

٢٠. طوسی، محمد بن حسن، التبیان فی تفسیر القرآن، بیروت: دار احیاء التراث العربي، بی‌تا.
٢١. طیب، سیدعبدالحسین، اطیب البیان فی تفسیر القرآن. تهران: انتشارات اسلام، ۱۳۷۸ش.
٢٢. علی‌اکبری، محمدجواد، مطلع عشق (گزیده‌های از رهنماوهای رهبری به زوج‌های جوان)، نشر فرهنگ اسلامی، بی‌تا.
٢٣. قشیری، عبدالکریم، لطائف الشارات، مصر: الهیئه، ۱۳۸۴ق.
٢٤. کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، تهران: دارالکتب الاسلامیة، ۱۴۰۷ق.
٢٥. کوئن، بروس، مبانی جامعه‌شناسی، ترجمه دکتر غلام عباس توسلی و دکتر رضا فاضل، تهران: سمت، ۱۳۹۶ش.
٢٦. مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، بحار الأنوار (ط- بیروت)، بیروت: دار احیاء التراث العربي، چاپ دوم، ۱۴۰۳ق.
٢٧. مصطفوی، حسن، التحقیق فی کلمات القرآن، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۶۸ش.
٢٨. مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، تهران: دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۷۴ش.
٢٩. مکارم شیرازی، ناصر، توضیح المسائل، قم: مدرسه امیرالمؤمنین، ۱۳۸۵ش.
٣٠. میرباقری، سیدمحمدمهدی، عصر جدید (خوانشی از مفاهیم و راهبردهای بیانیه گام دوم)، قم: فرهنگستان علوم اسلامی، چاپ پنجم، ۱۳۹۸ش.
٣١. نجفی، محمدحسن، جواهر الكلام فی شرح شرایع الاسلام، بیروت: دار احیاء التراث العربي، بی‌تا.
٣٢. نیک، سکینه، حقوق زن و شوهر در اسلام، انتشارات طلیعه، ۱۳۷۵ش.
٣٣. هلالی، سلیم بن قیس، کتاب سلیم، قم: الهدای، ۱۴۰۵ق.
٣٤. پایگاه اینترنتی Ir.Khamenei.

Bibliography

1. *Quran-e Karim (The Holy Quran)*.
2. *Nahj al-Balaghah (The Peak of Eloquence)*.
3. Afrouz, Gholam Ali, *Ravanshenasi-e Ezdevaj va Shokuh-e Hamsari (Psychology of Marriage and the Splendor of Matrimony)*, Tehran: Tehran University, 1393 SH (2014 CE).
4. Aliakbari, Mohammad Javad, *Motlae'e Eshq (The First Couplet of Love: Selections from the Guidance of Ayatollah Khamenei to Young Couples)*, Nashr-e Farhang e Eslami, n.d.
5. Baheshti, Ahmad, *Khanevadeh dar Quran (Family in the Quran)*, Qom: Bustan-e Ketab, 1377 SH (1998 CE).
6. Cohen, Bruce, *Mabani-e Jame'shensasi (Foundations of Sociology)*, Translated by Dr. Gholam Abbas Tavassoli and Dr. Reza Fazeli, Tehran: SAMT, 1396 SH (2017 CE).
7. Hilali, Sulaim bin Qais, *Ketab Sulaim (The Book of Solaim)*, Qom: Al-Hadi, 1405 AH (1985 CE).
8. Hurr Amili, Mohammad bin Hassan, *Wasael al-Shi'a ila Tahsil Masa'il Sharia (The Means of Shia to Obtain Jurisprudential Issues)*, Katabchi Press, 1414 AH (1993 CE).
9. Jara, Hossein Bakhsh, *Anwar al-Najaf fi Asrar al-Mus'haf (The Lights of Najaf in the Secrets of the Quran)*, Lebanon, Beirut, n.p., n.d.
10. Javadi Amoli, Zan dar Ayineh-ye Jamal va Jalal (Woman in the Mirror of Beauty and Majesty), Qom: Esra Foundation, 1385 SH (2006 CE).
11. Khaleqi, Rahmatollah, *Ezdevaj va Behdasht Ravani (Marriage and Mental Health)*, Ma'arif Monthly, No. 64, p. 83, 1382 SH (2003 CE).
12. Kulayni, Mohammad bin Ya'qub, *Osul Kafi (Principles of Kafi)*, Tehran: Dar-e Kutub al-Islamiyyah, 1407 AH (1986 CE).
13. Majlisi, Mohammad Baqer bin Mohammad Taqi, *Bihar al-Anwar (Seas of Lights)*, Beirut: Dar Ihya al-Turath al-Arabi, 2nd Edition, 1403 AH (1982 CE).
14. Makarem Shirazi, Naser, *Tafsir-e Nemouneh (Exemplary Exegesis)*, Tehran: Dar al-Kutub al-Islamiyyah, 1374 SH (1995 CE).
15. Makarem Shirazi, Naser, *Tawzih al-Masa'il (Explanation of Jurisprudential Issues)*, Qom Amir al-Momenin Seminary School, 1385 SH (2006 CE).
16. Mir Baqeri, Seyyed Mohammad Mehdi, *Asr Jadid (New Era: Reading of Concepts and Strategies of the Second Step Statement)*, Qom: Islamic Sciences Academy, 5th Edition, 1398 SH (2019 CE).
17. Mustafawi, Hassan, *Al-Tahqiq fi Kalimat al-Quran al-Karim (Investigation into the Words of the Noble Quran)*, Tehran: Ministry of Islamic Culture and Guidance, 1368 SH (1989 CE).
18. Najafi, Mohammad Hassan, *Jawahir al-Kalam fi Sharh Shara'ea al-Islam (Gems of Speech in the Explanation of Islamic Laws)*, Beirut: Dar Ihya al-Turath al-Arabi, n.d.
19. Nik, Sakineh, *Hoquq-e Zan va Shohar dar Islam (Rights of Women and Husbands in Islam)*, Entesharat-e Taleq'ah, 1375 SH (1996 CE).
20. Parizi, Mehdi Irandejad; Sasan Gohar, Parviz, *Sazman va Modiriat az Theori ta Amal (Organization and Management from Theory to Practice)*, Tehran, Banking of Iran, 1382 SH (2003 CE).

21. Payandeh, Abolqasem, *Nahj al-Fasahah (The Path of Eloquence)*, Tehran, Donyaye Danesh, 1363 SH (1984 CE).
22. Qoshairi, Abdul Karim, *Lata 'if al-Isharat (Subtleties of Pointers)*, Egypt: Al-Hay'ah, 1384 AH (1964 CE).
23. Rezaeiyani, Ali, *Entezar-e Adalat va Adalat dar Sazman (Expectation of Justice and Justice in the Organization)*, Tehran: SAMT, 1389 SH (2010 CE).
24. Rezaeiyani, Ali, *Mabani va Ravakrahay-e Modiriyat Kheeshtan (Foundations and Approaches to Self-Management)*, Tehran: Samt, 1394 SH (2015 CE).
25. Rezaeiyani, Ali, *Osul-e Modiriyat (Principles of Management)*, Tehran: SAMT, 1393 SH (2014 CE).
26. *Sahifeh-ye Imam Reza (AS)*, Mashhad: International Congress of Imam Reza (AS), 1406 AH (1985 CE).
27. Suyuti, Jalal al-Din, *Al-Durr al-Mansur fi Tafsir al-Ma'thur (The Scattered Pearls on the Quranic Exegesis)*, Qom: Ayatollah Marashi Najafi Library, 1404 AH (1983 CE).
28. Tabarsi, Fazl bin Hassan, *Majma' al-Bayan fi Tafsir al-Quran (Compilation of Statements in Quranic Exegesis)*, Tehran: Nashr-e Naser Khosrow, 1372 SH (1993 CE).
29. Tabatabai, Seyyed Mohammad Hosseini, *Al-Mizan fi Tafsir al-Quran (The Balance in Quranic Exegesis)*, Qom: Dafter e Entesharat Islami Jame'e ye Modarresin, 1417 AH (1996 CE).
30. Taqizadeh, Mohammad Ehsan, *Vasal-e Mehrvarzan (Masa'il-e Asasi Ghabl va Baad az Ezdevaj) (The Union of Lovers: Fundamental Issues Before and After Marriage)*, Nashr-e Hadith-e Rah-e Eshq, 1383 SH (2004 CE).
31. Tayyeb, Seyyed Abdolhossein, *Atyab al-Bayan fi Tafsir al-Quran (The Finest Expression in Quranic Exegesis)*, Tehran: Nashr-e Eslam, 1378 SH (1999 CE).
32. Tha'labi Neyshaburi, Ahmad, *Al-Kashf al-Bayan 'an Tafsir al-Quran (The Clear Explanation of Quranic Exegesis)*, Beirut: Dar e Ihya al-Turath al-Arabi, 1422 AH (2001 CE).
33. Tousi, Mohammad bin Hassan, *Al-Tibyan fi Tafsir al-Quran (The Elucidation in Quranic Exegesis)*, Beirut: Dar e Ihya al-Turath al-Arabi, n.d.
34. Website of Ayatollah Khamenei: Khamenei.ir.